

חכמינו ז"ל ידעו והכירו כל אבן...

אדם אמיד מחיפה, תיכנן לרכוש מגרש גדול ב"הדר הכרמל" בחיפה, על המגרש תיכנן לבנות בנוסף לדירה בת ששה חדרים עבורו, קומה תחתונה ולהקדיש אותה עבור בית כנסת ובית־מדרש ועיקר רצונו עז היה לבנות גם מקוה טהרה שתשמש את כל תושבי האיזור. הוא הביא את התכנית לפני מרן החזו"א, החזו"א האזין לדבריו, ולבסוף הורה לו להביא לפניו מספר אבנים מהמקום בו מתכנן לבנות את המקוה. היהודי עשה כדברי רבינו, האבנים הונחו על שולחנו של החזו"א, ואז עיין החזו"א באיזה משניות, ואחר נתן הסכמתו לביצוע התכנית.

היהודי הזמין מהנדס מדופלם וידוע מחיפה, ופירט בפניו תכנית בניית 6 חדרי מגורים, ביהכנ"ס ביהמדר"ר ומקוה. המהנדס רטן במקצת ושאל: למה לא התייעצת עמי לפני שרכשת את המגרש, מאחר וכאן באדמת אבנים כאלו אין שום אפשרות לחפור בור לצורך המקוה... והיהודי מצידו טען: אני התייעצתי עם החזו"א שיעץ לי לקנות את המגרש הזה ולבצע התכנית. המהנדס הרים קולו ושאל: איזו אונברסיטה גמר החזו"א, והיכן למד הנדסה וטיב אבנים?... והוסיף לשאול (בלגלוג מעט): האם אפשר להיפגש עם רבך המלומד?... היהודי הבטיחו לעשות ככל יכלתו ולסדר את הביקור. המהנדס הצטייד בספרים רבים הדנים בענייני בנייה וחפירה שונים, והנה הם מגיעים לביתו של החזו"א. המהנדס קיוה לראות לפניו איש גבה־קומה מלוכש כמהנדס, ואכזבתו גדלה בראותו איש צנום עור ועצמות, וספרי קודש שונים מונחים על שולחנו. הוא ביקש רשות לפתוח בהסבריו מדוע אין אפשרות להקים מקוה במקום אבנים אלו, וזה לפי קביעת האונברסיטאות השונות ברחבי העולם... החזו"א במתק לשונו ענה לו בקיצור נמרץ: חכמינו ז"ל ידעו והכירו כל אבן, שיח ועשב, אופיו וטיבו, ובתוך כדי דיבורו ניגש לארון הספרים וציטט למהנדס כי האבנים הללו הנמצאים במגרש הנ"ל נמסים במים הנוזלים לאט לאט מתוך צינור דק, כך שבסופו של דבר תתאפשר בניית המקוה. סופו של דבר: הבניין והמקוה הוקמו לשמחת לבו של היהודי, שראה בכל הסיפור הזה קידוש ה' גדול! (מהר"ר זוסמן ציטרינבוים שליט"א).

נקודת הסיכוך

מעשה בשני שותפים חילוניים שבספרי ניהול החשבון של המפעל נפל חוסר התאמה, הם העבירו את החומר למנהלי חשבון, מְטוּבִי המנהלים,